

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2001/C 95/01	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 23. november 2000 i sag C-421/98, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — artikel 2 og 10 i direktiv 85/384/EØF — begrænsninger i udøvelsen af arkitekterhvervet under henvisning til, hvordan erhvervet er defineret i den medlemsstat, hvor eksamensbeviset har sin oprindelse)	1
2001/C 95/02	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 30. november 2000 i sag C-195/98; Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft öffentlicher Dienst mod Republikken Østrig (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof) (EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) — begrebet »ret i en medlemsstat« — fri bevægelighed for personer — ligebehandling — oprykning på grundlag af anciennitet — karriere delvis tilbagelagt i udlandet)	2
2001/C 95/03	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 30. november 2000 i sag C-348/99; Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien (»Traktatbrud — telekommunikation — samtrafik mellem netværkene — tjenesternes interoperabilitet — forsyningspligtigheder«)	2
2001/C 95/04	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 7. december 2000 i sag C-324/98, Telaustria Verlags GesmbH, Telefonadress GmbH mod Telekom Austria AG, tidligere Post & Telekom Austria AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesvergabeamt) (Offentlige tjenesteydelsesaftaler — direktiv 92/50/EØF offentlige tjenesteydelsesaftaler inden for telekommunikationssektoren — direktiv 93/38/EØF — koncessionskontrakt om offentlige tjenesteydelser)	3

DA

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2001/C 95/05	Domstolens kendelse (Anden Afdeling) af 19. september 2000 i sag C-89/00, Bülent Bicakci m.fl. mod Land Berlin (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Berlin) («Procesreglementets artikel 104, stk. 3 — identisk spørgsmål»)	4
2001/C 95/06	Sag C-33/01: Sag anlagt den 24. januar 2001 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik	4
2001/C 95/07	Sag C-18/01: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved afgørelse truffet den 14. december 2000 af Kilpailuneuvosto i sagen Arkkitehtuuritoimisto Riitta Korhonen Oy, Arkkitehtitoimisto Pentti Toivonen Oy og Rakennuttajatoimisto Vilho Tervomaa mod Varkauden Taitotalo Oy	5
2001/C 95/08	Sag C-40/01: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 26. januar 2001 af Hoge Raad der Nederlanden i sagen Ansul B.V. mod Ajax Brandbeveiliging B.V.	5
2001/C 95/09	Sag C-43/01 P: Appel iværksat den 1. februar 2001 af Sandro Cognigni til prøvelse af kendelse afsagt den 30. november 2000 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-314/00, Sandro Cognigni mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	5
2001/C 95/10	Sag C-48/01: Sag anlagt den 5. februar 2001 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland	6
2001/C 95/11	Sag C-50/01: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 26. januar 2001 af Tribunale di Siena i sagen Milena Castellani mod INPS	6
2001/C 95/12	Sag C-56/01: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 23. november 2000 af Tribunal des Affaires de sécurité sociale de Nanterre i sagen Patricia Inizan mod Caisse primaire d'assurance maladie des Hauts de Seine	7
RETTEN I FØRSTE INSTANS		
2001/C 95/13	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 26. oktober 2000 i sag T-41/96, Bayer AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber («Konkurrence — parallelimport — EF-traktatens artikel 85, stk. 1 (nu artikel 81, stk. 1, EF) — begrebet aftale mellem virksomheder — beviset for, at der foreligger en aftale — markedet for lægemidler») ..	8
2001/C 95/14	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. november 2000 i sag T-175/97, Bernard Bareyt m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — midlertidigt ansatte — løn — placering i et tredjeland — tilpasning af justeringskoefficienterne — tilbagesøgning af det for meget udbetalte)	8

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2001/C 95/15	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 29. november 2000 i sag T-213/97, Comité des industries du coton et des fibres connexes de l'Union européenne (Eurocoton) m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union (Dumping — Rådets manglende vedtagelse af endelig told — annullationsøgsmål — akter, der kan være genstand for søgsmål — erstatningsøgsmål)	9
2001/C 95/16	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. november 2000 i sag T-158/98, Bernard Bareyt m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — midlertidigt ansatte — placering i et tredjeland — løn — fastsættelse af en særlig justeringskoefficient for byen Naka (Japan) — tilbagevirkende gyldighed — tilbagesøgning af det for meget udbetalte)	9
2001/C 95/17	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. november 2000 i sag T-210/98, E mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — børnetilskud — dobbelt børnetilskud for mentalt eller fysisk handicappet barn — bortfald — tilbagesøgning af det fejlagtigt udbetalte beløb)	10
2001/C 95/18	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 26. oktober 2000 i de forenede sager T-83/99, T-84/99 og T-85/99, Carlo Ripa di Meana m.fl. mod Europa-Parlamentet (Medlemmer af Europa-Parlamentet — midlertidig pensionsordning — frist for indgivelse af ansøgning — kendskab — formaliteten)	10
2001/C 95/19	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 26. oktober 2000 i sag T-138/99, Luc Verheyden mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — forudgående administrativ klage — frister — ny omstændighed — forfremmelse — sammenligning af fortjenester)	11
2001/C 95/20	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 21. november 2000 i sag T-214/99, Manuel Tomás Carrasco Benítez mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — ansættelse — adgang til interne udvælgelsesprøver — meddelelse om udvælgelsesprøve — betingelse vedrørende anciennitet inden for tjenesten — ansøgerens erhvervs erfaring)	11
2001/C 95/21	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. december 2000 i sag T-11/00, Michel Hautem mod Den Europæiske Investeringsbank (Tjenestemænd — fjernelse fra tjenesten — manglende opfyldelse af en annullationsdom — artikel 223 EF — Fællesskabets erstatningsansvar uden for kontraktforhold — ikke-økonomisk skade — godtgørelse)	11
2001/C 95/22	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. november 2000 i sag T-20/00, Ivo Camacho-Fernandes mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — erhvervs sygdom — udsættelse for abeststøv og andre stoffer — retsstridigheden af lægeudvalgets udtalelse — udeblivelsessag)	12
2001/C 95/23	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 21. november 2000 i sag T-23/00, A mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — en national rets straffedom — disciplinær forfølgning — fjernelse fra tjenesten)	12

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2001/C 95/24	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 17. november 2000 i sag T-200/99, Alberto Martinelli mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — udebleven bedømmelse — erstatningssøgsmål — formaliteten — stiltiende afslag på en ansøgning ikke fristmæssigt anfægtet — bekræftende udtrykkeligt afslag — skade)	13
2001/C 95/25	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 24. oktober 2000 i sag T-27/00, Personaleudvalget ved Den Europæiske Centralbank m.fl. mod Den Europæiske Centralbank (ECB) (Ansatte ved Den Europæiske Centralbank — administrativt cirkulære — søgsmålsfrist — afvisning)	13
2001/C 95/26	Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 19. oktober 2000 i sag T-141/00 R, Laboratoires pharmaceutiques Trenker SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Foreløbige forholdsregler — tilbagekaldelse af tilladelser til markedsføring af humanmedicinske lægemidler, der indeholder stoffet »amfepramon« — direktiv 75/319/EØF — uopsættelighed — interesseafvejning)	13
2001/C 95/27	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 15. november 2000 i sag T-157/00, Nicole Robert mod Europa-Parlamentet (Tjenestemænd — forudgående administrativ klage — frister — sag anlagt inden afvisning af klagen — afvisning)	14
2001/C 95/28	Sag T-381/00: Sag anlagt den 20. december 2000 af Franz-Martin Wasmeier mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	14
2001/C 95/29	Sag T-389/00: Sag anlagt den 27. december 2000 af Campina Melkunie B.V. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	15
2001/C 95/30	Sag T-2/01: Sag anlagt den 4. januar 2001 af Vereniging Nederlandse Cementindustrie (VNC) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	15
2001/C 95/31	Sag T-3/01: Sag anlagt den 4. januar 2001 af Eerste Nederlandse Cement Industrie (ENCI) NV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	16
2001/C 95/32	Sag T-5/01: Sag anlagt den 4. januar 2001 af Istituto Nazionale Istruzione Professionale Agricola — I.N.I.P.A. m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	16
2001/C 95/33	Sag T-7/01: Sag anlagt den 12. januar 2001 af Norman Pyres mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	17
2001/C 95/34	Sag T-9/01: Sag anlagt den 19. januar 2001 af Michael Becker mod Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber	17
2001/C 95/35	Sag T-11/01: Sag anlagt den 22. januar 2001 af Catherine Mascetti mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	18
2001/C 95/36	Sag T-12/01: Sag anlagt den 22. januar 2001 af Cristina Ascatisno Battistella mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	19
2001/C 95/37	Sag T-13/01: Sag anlagt den 22. januar 2001 af Daniele Riva mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	19

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2001/C 95/38	Sag T-14/01: Sag anlagt den 22. januar 2001 af Fiorenzo Rizzello mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	19
2001/C 95/39	Sag T-15/01: Sag anlagt den 22. januar 2001 af Stefano Benini mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	20
2001/C 95/40	Sag T-17/01: Sag anlagt den 24. januar 2001 af Georgios Rounis mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	20
2001/C 95/41	Sag T-23/01: Sag anlagt den 26. januar 2001 af Eugene Emile Marie Kimman mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	21
2001/C 95/42	Sag T-24/01: Sag anlagt den 30. januar 2001 af Claire Staelen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union	21
2001/C 95/43	Slettelse af sag T-19/00	22
2001/C 95/44	Slettelse af sag T-72/00	22
2001/C 95/45	Slettelse af sag T-143/00	22
2001/C 95/46	Slettelse af sag T-237/00 R	22

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 23. november 2000

i sag C-421/98, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien⁽¹⁾*(Traktatbrud — artikel 2 og 10 i direktiv 85/384/EØF — begrænsninger i udøvelsen af arkitekt erhvervet under henvisning til, hvordan erhvervet er defineret i den medlemsstat, hvor eksamensbeviset har sin oprindelse)*

(2001/C 95/01)

(Processprog: spansk)

(Føreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-421/98, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede; I. Martínez del Peral og B. Mongin) mod Kongeriget Spanien (befuldmægtiget; M. López-Monís Gallego), angående en påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 og 10 i Rådets direktiv 85/384/EØF af 10. juni 1985 om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser inden for arkitekturområdet, herunder om foranstaltninger, som skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser (EFT L 223, s. 15), idet det i artikel 10, stk. 2, i kongeligt dekret 1081/1989 af 28. august 1989 (BOE nr. 214 af 7.9.1989, s. 28449) er fastsat, at indehavere af eksamensbeviser inden for arkitekturområdet, der er udstedt af andre medlemsstater, og som er

anerkendt i henhold til Rådets direktiv 85/384/EØF af 10. juni 1985, »ikke i Spanien må udøve anden virksomhed end den, de ville kunne udøve i deres oprindelsesland på grundlag af det af det pågældende land udstedte kvalifikationsbevis, medmindre de udøver virksomheden i samarbejde med en fagfælle, som må udøve denne virksomhed, og hvis kvalifikationsbevis også er anerkendt i henhold til spansk lovgivning«, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. La Pergola, og dommerne D.A.O. Edward (refererende dommer) og P. Jann; generaladvokat; S. Alber; justitssekretær: R. Grass, den 23. november 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 og 10 i Rådets direktiv 85/384/EØF af 10. juni 1985 om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser inden for arkitekturområdet, herunder om foranstaltninger, som skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser, idet det i artikel 10, stk. 2, i kongeligt dekret 1081/1989 af 28. august 1989 er fastsat, at indehavere af et eksamensbevis inden for arkitekturområdet, det er udstedt af en anden medlemsstat, og som er anerkendt i henhold til direktivet, ikke i Spanien må udøve anden virksomhed end den, de ville kunne udøve i deres oprindelsesland på grundlag af det af det pågældende land udstedte kvalifikationsbevis, medmindre de udøver virksomheden i samarbejde med en fagfælle, som må udøve denne virksomhed, og hvis kvalifikationsbevis også er anerkendt i henhold til spansk lovgivning.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 20 af 23.1.1999.

DOMSTOLENS DOM**(Femte Afdeling)****af 30. november 2000**

i sag C-195/98; Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft öffentlicher Dienst mod Republikken Østrig (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof)⁽¹⁾

(EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) — begrebet »ret i en medlemsstat« — fri bevægelighed for personer — ligebehandling — oprykning på grundlag af anciennitet — karriere delvis tilbagelagt i udlandet)

(2001/C 95/02)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-195/98, angående en anmodning, som Oberster Gerichtshof (Østrig) i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) har indgivet til Domstolen for i de(n) for nævnte ret verserende sag, Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft öffentlicher Dienst mod Republikken Østrig, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 48 (efter ændring nu artikel 39 EF) og artikel 177 (nu artikel 234 EF) samt af artikel 7 i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT 1968 II, s. 467), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af D.A.O. Edward (refererende dommer) som fungerende formand for Femte Afdeling og dommerne P. Jann og L. Sevón; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 30. november 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Når Oberste Gerichtshof udøver funktioner som dem, der er fastsat i § 54, stk. 2-5, i Arbeits- und Sozialgerichtsgesetz (lov om arbejds- og socialretlige retsinstanser), er den en ret i EF-traktatens artikel 177's (nu artikel 234 EF) forstand.
- 2) EF-traktatens artikel 48 (efter ændring nu artikel 39 EF) og artikel 7, stk. 1 og 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet er til hinder for en national bestemmelse som f.eks. § 26 i Vertragsbedienstetengesetz 1948 (forbundsloven af 1948 om overenskomstansatte), der omhandler godskrivning af tidligere beskæftigelsesperioder med henblik på den lønmæssige indplacering af overenskomstansatte lærere og assistenter, såfremt de betingelser, der gælder med hensyn til perioder, der er tilbagelagt i andre medlemsstater, er strengere end dem, der gælder med hensyn til perioder, der er tilbagelagt ved tilsvarende institutioner i den berørte medlemsstat.

- 3) Når en medlemsstat ved den lønmæssige indplacering af overenskomstansatte lærere og assistenter er forpligtet til at godskrive beskæftigelsesperioder, der er tilbagelagt ved visse institutioner i andre medlemsstater, der svarer til de østrigske institutioner, der er opregnet i § 26, stk. 2, i Vertragsbedienstetengesetz 1948, skal sådanne perioder godskrives uden tidsbegrænsning.

⁽¹⁾ EFT C 234 af 25.7.1998.

DOMSTOLENS DOM**(Tredje Afdeling)****af 30. november 2000**

i sag C-348/99: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien⁽¹⁾

(»Traktatbrud — telekommunikation — samtrafik mellem netværkene — tjenesternes interoperabilitet — forsyningspligtigheder«)

(2001/C 95/03)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-384/99, Kommission for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: B. Doherty) mod Kongeriget Belgien (befuldmægtiget: A. Snoecx), angående en påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten og artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/33/EF af 30. juni 1997 om samtrafik på teleområdet med henblik på at sikre forsyningspligtigheder og interoperabilitet ved anvendelse af ONP-principperne (EFT L 199, s. 32), sammenholdt med bestemmelserne i bilag I og III til direktivet, idet det ikke har gennemført direktivets artikel 5, sammenholdt med bestemmelserne i bilag I til direktivet, korrekt og ikke har truffet alle nødvendige foranstaltninger til iværksættelse af direktivets artikel 5, sammenholdt med bilag I og III til direktivet, har Domstolen (Tredje Afdeling) sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann (refererende dommer), og dommerne J.-P. Puissechot og F. Macken; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass den 30. november 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/33/EF af 30. juni 1997 om samtrafik på teleområdet med henblik på at sikre forsyningspligtigheder og interoperabilitet ved anvendelse af ONP-princippet, idet det ikke inden for den fastsatte frist har sat de nødvendige love eller administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme bestemmelserne i artikel 5, sammenholdt med bestemmelserne i bilag I og III til direktivet.
- 2) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 6 af 8.1.2000.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 7. december 2000

i sag C-324/98, **Telaustria Verlags GesmbH, Telefonadress GmbH mod Telekom Austria AG, tidligere Post & Telekom Austria AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesvergabeamt)** (¹)

(Offentlige tjenesteydelsesaftaler — direktiv 92/50/EØF offentlige tjenesteydelsesaftaler inden for telekommunikationssektoren — direktiv 93/38/EØF — koncessionskontrakt om offentlige tjenesteydelser)

(2001/C 95/04)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-324/98, angående en anmodning, som Bundesvergabeamt (Østrig) i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, **Telaustria Verlags GesmbH, Telefonadress GmbH mod Telekom Austria AG, tidligere Post & Telekom Austria AG**, procesdeltager: **Herold Business Data AG**, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209, s. 1) og Rådets direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation (EFT L 199, s. 84), har Domstolen

(Sjette Afdeling), sammensat af formanden for Anden Afdeling, V. Skouris (refererende dommer), som fungerende formand for Sjette Afdeling, og dommerne J.-P. Puissochet og F. Macken; generaladvokat: N. Fennelly; justitssekretær; fuldmægtig L. Hewlett, den 7. december 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) — En gensidigt bebyrdende aftale, der indgås skriftligt mellem på den ene side en virksomhed, der i medfør af lovgivningen i en medlemsstat særligt er gjort ansvarlig for driften af en teletjeneste, og hvis kapital ejes 100 % af de offentlige myndigheder i denne medlemsstat, og på den anden side en privat virksomhed, og som indebærer, at den førstnævnte virksomhed overlader fremstilling og udgivelse af trykte og elektronisk brugbare abonnentfortegnelser (telefonbøger) med henblik på udsendelse til offentligheden til den sidstnævnte virksomhed, er omfattet af Rådets direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation.

— Selv om en sådan aftale er omfattet af direktiv 93/38, er den på fællesskabsrettens nuværende udviklingstrin udelukket fra anvendelsesområdet for dette direktiv, navnlig fordi den modydelse, som den førstnævnte virksomhed leverer til den anden, består i, at sidstnævnte virksomhed med henblik på at opnå betaling får ret til at udnytte sin egen ydelse.

- 2) Selv om de pågældende aftaler på fællesskabsrettens nuværende udviklingstrin er udelukket fra anvendelsesområdet for direktiv 93/38, er de ordregivende myndigheder, der indgår aftalerne, forpligtet til at overholde traktatens grundlæggende regler i almindelighed og princippet om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet i særdeleshed, hvilket princip navnlig indebærer en gennemsigtighedsforpligtelse, således at den ordregivende myndighed kan sikre sig, at princippet overholdes.
- 3) Denne gennemsigtighedsforpligtelse, der påhviler den ordregivende myndighed, består i at sikre en passende grad af offentlighed til fordel for enhver potentiel tilbudsgiver, der gør det muligt at åbne markedet for tjenesteydelserne for konkurrence og at kontrollere, at udbudsprocedurerne er upartiske.
- 4) Det tilkommer den nationale ret at træffe afgørelse vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt denne forpligtelse blev overholdt i hovedsagen, og at bedømme relevansen af de bevismidler, der er fremlagt i relation hertil.

(¹) EFT C 327 af 24.10.1998.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Anden Afdeling)

af 19. september 2000

i sag C-89/00, **Bülent Bicakci m.fl. mod Land Berlin**
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra *Verwaltungsgericht Berlin*)⁽¹⁾

(»*Procesreglementets artikel 104, stk. 3 — identisk spørgsmål*«)

(2001/C 95/05)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i *Samling af Afgørelser*)

I sag C-89/00, angående en anmodning, som *Verwaltungsgericht Berlin* i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, *Bülent Bicakci, Bedriye Bicakci, Hidajet Bicakci og Burak Bicakci mod Land Berlin*, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 14, stk. 1, i afgørelse nr. 1/80 om udvikling af associeringen, som det associeringsråd, der er oprettet ved aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, traf den 19. september 1980, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Schintgen (refererende dommer), og dommerne V. Skouris og N. Colneric; generaladvokat: J. Mischo; justitssekretær: R. Grass, den 19. september 2000 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

Artikel 14, stk. 1, i afgørelse nr. 1/80 om udvikling af associeringen, som det associeringsråd, der er oprettet ved aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, traf den 19. september 1980, skal fortolkes således, at den er til hinder for udvisning af en tyrkisk arbejdstager, der har opnået en ret, der er tillagt direkte ved den nævnte afgørelse, såfremt udvisningen besluttet som følge af en straffedom og med det formål at afskrække andre udlændinge, uden at arbejdstagerens personlige adfærd konkret giver anledning til at antage, at han vil begå nye alvorlige overtrædelser, der kan forstyrre den offentlige orden i værtsmedlemsstaten.

⁽¹⁾ EFT C 149 af 27.5.2000.

Sag anlagt den 24. januar 2001 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-33/01)

(2001/C 95/06)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 24. januar 2001 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Hans Støvlbæk, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og Panagiotis Panagiotopoulos, der er udstationeret som national ekspert ved Kommissionens Juridiske Tjeneste.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat, sine forpligtelser i henhold til traktaten og direktiv 91/689/EØF⁽¹⁾, idet den ikke inden for den fastsatte frist har tilstillet Kommissionen de oplysninger, der kræves i henhold til det nævnte direktivs artikel 8, stk. 3 og den i henhold til denne bestemmelse vedtagne beslutning 96/302/EF⁽²⁾, for hvert anlæg og hver virksomhed, som varetager bortskaffelse og/eller nyttiggørelse af farligt affald.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det bestemmes i artikel 8, stk. 3, i direktiv 91/689/EØF, at medlemsstaterne har pligt til at sende Kommissionen bestemte oplysninger om hvert anlæg og hver virksomhed, som varetager bortskaffelse og/eller nyttiggørelse af farligt affald.

Kommissionen konstaterer, at Den Helleniske Republik ikke har fremsendt de i henhold til direktivet krævede oplysninger inden for de fastsatte frister (dvs. straks efter ikrafttrædelsen af Kommissionens beslutning 96/302/EF af 17.4.1996 om fastsættelse af et skema til indsendelse af oplysninger i henhold til artikel 8, stk. 3, i direktiv 91/689/EØF) og selvfølgelig heller ikke har givet Kommissionen meddelelse om ændringer i disse oplysninger.

⁽¹⁾ EFT L 377 af 31.12.1991, s. 20.

⁽²⁾ EFT L 116 af 11.5.1996, s. 26.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved afgørelse truffet den 14. december 2000 af Kilpailuneuvosto i sagen Arkkitehtuuritoimisto Riitta Korhonen Oy, Arkkitehtitoimisto Pentti Toivonen Oy og Rakennuttajatoimisto Vilho Tervomaa mod Varkauden Taitotalo Oy

(Sag C-18/01)

(2001/C 95/07)

Ved afgørelse truffet den 14. december 2000 af Kilpailuneuvosto, indgået til Domstolens Justitskontor den 16. januar 2001, har Kilpailuneuvosto i sagen Arkkitehtuuritoimisto Riitta Korhonen Oy, Arkkitehtitoimisto Pentti Toivonen Oy og Rakennuttajatoimisto Vilho Tervomaa mod Varkauden Taitotalo Oy forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal et aktieselskab, som en by ejer og kontrollerer, anses for en ordregivende myndighed i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 1, litra b), i Rådets direktiv 92/50/EØF om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler⁽¹⁾, når dette selskab køber tjenesteydelser på området for planlægning og byggearbejde med henblik på et byggeprojekt, der omfatter kontorlokaler, som skal udlejes til virksomheder?

Som supplerende spørgsmål spørger Kilpailuneuvosto, om det har betydning for vurderingen af sagen, at byens byggeprojekt tilsigter at skabe fordelagtige betingelser i byen for udøvelse af erhvervs mæssig virksomhed?

Som et yderlige supplerende spørgsmål spørger Kilpailuneuvosto, om det har betydning for vurderingen af sagen, at de kontorlokaler, der skal opføres, kun udlejes til en enkelt virksomhed?

⁽¹⁾ EFT L 209 af 24.7.1992, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 26. januar 2001 af Hoge Raad der Nederlanden i sagen Ansul B.V. mod Ajax Brandbeveiliging B.V.

(Sag C-40/01)

(2001/C 95/08)

Ved dom afsagt den 26. januar 2001, indgået til Domstolens Justitskontor den 31. januar 2001, har Hoge Raad der Nederlanden i sagen Ansul B.V. mod Ajax Brandbeveiliging B.V. forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal ordene »gjort reel brug« i artikel 12, stk. 1, i Rådets første direktiv 89/104/EØF⁽¹⁾ om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker fortolkes således som anført ovenfor i afsnit 3.4⁽²⁾, og såfremt svaret er benægtende, på grundlag af hvilket (andet) kriterium skal betydningen af »reel brug« da fastlægges?

Kan der også foreligge »reel brug« i ovennævnte betydning, såfremt der ikke forhandles nye varer under varemærket, men udføres andre aktiviteter som anført ovenfor i afsnit 3.1 (v) og (vi)⁽³⁾?

⁽¹⁾ EFT L 40 af 11.2.1989, s. 1.

⁽²⁾ »Spørgsmålet, om en brug kan anses for »normal brug«, kan kun besvares (i) ved at tage alle faktiske omstændigheder, som kendetegner det pågældende tilfælde, i betragtning, hvorved (ii) det er afgørende, om de faktiske omstændigheder, der kendetegner det pågældende tilfælde, set i indbyrdes sammenhæng og i forbindelse med, hvad der i den pågældende økonomiske sektor anses for almindelig god handelsskik, i deres helhed fremkalder det indtryk, at brugen har til formål at finde og bevare afsætning for varer og tjenesteydelser under det pågældende varemærket, og hvorved (iii) det med hensyn til disse faktiske omstændigheder som regel er brugens art, omfang, hyppighed, regelmæssighed samt varighed i forbindelse med varens eller tjenesteydelsens art og virksomhedens art og størrelse, der skal tages i betragtning.«

⁽³⁾ Salg af dele og slukningsmidler (uden mærke) til ildslukningsapparater af mærket MINIMAX til virksomheder, som vedligeholdt sådanne apparater. Vedligeholdt, kontrolleret, justeret, repareret og efterset ildslukningsapparater af mærket MINIMAX, brug af klæbemærker med ordene »Brugsklar Minimax«.

Appel iværksat den 1. februar 2001 af Sandro Cognigni til prøvelse af kendelse afsagt den 30. november 2000 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-314/00, Sandro Cognigni mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-43/01 P)

(2001/C 95/09)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 1. februar 2001 iværksat appel af Sandro Cognigni ved advokat W. Massucci, Fermo (Provinsen Apulien), hvis kontor er beliggende i Pedaso, via Giovanni XXIII, nr. 5, til prøvelse af kendelse afsagt den 30. november 2000 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-314/00, Sandro Cognigni mod Europa-Kommissionen.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede kendelse ophæves, og sagen hjemvises til Retten i Første Instans til påkendelse i realiteten.
- Appellindstævnte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1) Den retlige definition af søgsmålet i første instans

Henset til søgsmålet for Retten i Første Instans og under den antagelse, at det formelle spørgsmål om, hvorledes et søgsmål retligt er benævnt ikke kan medføre afvisning, kan det med rette gøres gældende, at den anfægtede kendelses begrundelse i relation til den retlige benævnelse af søgsmålet må undergives en fuldstændig prøvelse.

2) Spørgsmålet om kompetencen for Retten i Første Instans

Det må anses for selvindlysende, af Retten i Første Instans, da der foreligger en tvist mellem en institution i Fællesskabet og et medlem af et af institutionen indført rådgivende udvalg, har beføjelse til at pådømme tvisten.

Det anføres tillige, af Domstolen jf. artikel 91 i vedtægten for tjenestemand og øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber, har kompetence til at pådømme tvister mellem Fællesskabet og »en af denne vedtægt omfattet person«. Såfremt Retten i Første Instans havde erklæret sig inkompetent til fordel for Domstolens kompetence, skulle den af egen drift have henvist sagen til den kompetente instans.

Sag anlagt den 5. februar 2001 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-48/01)

(2001/C 95/10)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 5. februar 2001 anlagt sag mod Irland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Nicola Yerrell, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos C. Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten og i henhold til Rådets direktiv

95/63/EF⁽¹⁾ af 5. december 1995 om ændring af direktiv 89/665/EØF⁽²⁾ om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet, idet det ikke har udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme forpligtelserne i henhold til direktivet og/eller givet meddelelse til Kommissionen herom.

- Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Artikel 249 EF bestemmer, at et direktiv er bindende for enhver medlemsstat med hensyn til det tilsigtede mål, hvilket for medlemsstaterne medfører en stiltiende forpligtelse til at overholde den frist for gennemførelsen, der er fastsat i direktivet. Denne frist udløb den 5. december 1998, uden at Irland havde udstedt de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme forpligtelserne i henhold til direktivet, som der henvises til i Kommissionens påstande.

⁽¹⁾ EFT L 335 af 30.12.95, s. 28.

⁽²⁾ EFT L 393 af 30.12.1989, s. 13.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 26. januar 2001 af Tribunale di Siena i sagen Milena Castellani mod INPS

(Sag C-50/01)

(2001/C 95/11)

Ved kendelse afsagt den 26. januar 2001 indgået til Domstolens Justitskontor den 5. februar 2001, har Tribunale di Siena i sagen Milena Castellani mod Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er antikumulationsreglen for beløb, der oppebæres som særligt lønkompenstationstillæg, og de beløb, der udbetales til arbejdstageren i referenceperioden (artikel 2, stk. 4, i lovdekret nr. 80/1992 — bl.a. på baggrund af Domstolens tidligere afgørelser vedrørende nævnte lovdekret — lovlige efter direktiv 987/1980/EØF⁽¹⁾)? Der spørges navnlig

- 1) om denne antikumulationsregel kan anses for forenelig med direktivets formål, der (ifølge artikel 3, stk. 1) er at sikre arbejdstagerne betaling af løntilgodehavender, som vedrører løn for en bestemt (efter artikel 4, stk. 1 og 2, fastsat) periode, inden en bestemt (i artikel 3, stk. 2, fastsat) dato, eller
- 2) om denne antikumulationsregel beror på et bistandskriterium, der ikke er i overensstemmelse med det sociale kriterium, der er lagt til grund for direktiv 987/80/EØF

- 3) om denne antikumulationsregel fører til, at direktivet bliver virkningsløst eller delvis må lades uanvendt
- 4) om denne antikumulationsregel kan anses for lovlig på baggrund af medlemsstaternes adgang til at fastsætte et maksimum for de garanterede lønudbetalinger til arbejdstagerne (artikel 3, stk. 4), og idet den italienske lovgivningsmagt i øvrigt allerede tidligere har indført et maksimum som nævnt ved artikel 2, stk. 2, i det omtvistede lovdekret
- 5) om følgelig angivelsen »størstebeløbet i forbindelse med den særlige udbetaling af lønkompensation« i nævnte artikel 2, stk. 2, skal anses for at have en rent formel, regnskabsmæssig karakter eller karakter af en ufravigelig forudsætning (således at lovdekret nr. 80/1992 også skal omfatte reglerne til gennemførelse af det særlige lønkompensationsbeløb og herunder forbuddet mod kumulation)
- 6) om endelig forbuddet mod kumulation kan anses for lovligt på baggrund af den adgang, medlemsstaterne har til at vedtage foranstaltninger, der er nødvendige for at undgå misbrug [direktivets artikel 10, litra a)].

(¹) Rådets direktiv 89/987/EØF af 20.10.1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (EFT L 283 af 28.10.1980, s. 23).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 23. november 2000 af Tribunal des Affaires de sécurité sociale de Nanterre i sagen Patricia Inizan mod Caisse primaire d'assurance maladie des Hauts de Seine

(Sag C-56/01)

(2001/C 95/12)

Ved dom afsagt den 23. november 2000, indgået til Domstolens Justitskontor den 9. februar 2001, har Tribunal des Affaires de sécurité sociale de Nanterre i sagen Patricia Inizan mod Caisse primaire d'assurance maladie des Hauts de Seine forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er artikel 22 i forordning (EØF) nr. 1408/71 (¹) forenelig med EF-traktatens artikel 59 (efter ændring nu artikel 49 EF) og 60 (efter ændring nu artikel 50 EF)? Kan CPAM des Hauts de Seine på den baggrund med rette give Patricia Inizan afslag på at dække udgifterne til en psykosomatisk smertestillende behandling i Essen, Tyskland, efter en negativ udtalelse fra Médecin Conseil National?

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14.6.1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 28 af 30.1.1977, s. 4).

RETEN I FØRSTE INSTANS

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 26. oktober 2000

i sag T-41/96, Bayer AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾

(»Konkurrence — parallelimport — EF-traktatens artikel 85, stk. 1 (nu artikel 81, stk. 1, EF) — begrebet aftale mellem virksomheder — beviset for, at der foreligger en aftale — markedet for lægemidler«)

(2001/C 95/13)

(Processprog: tysk)

I sag T-41/96, Bayer AG, Levenkusen (Tyskland), ved advokat J. Sedemund, Köln, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat A. May, 398, route d'Esch — støttet af European Federation of Pharmaceutical Industries' Associations, Genève (Schweiz), først ved solicitor C. Walker, og derefter ved solicitor T. Woodgate, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat A. May, 398, route d'Esch — mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: W. Wils og K. Wiedner) — støttet af Bundesverband der Arzneimittel-Importeure e.V., Mülheim an der Ruhr (Tyskland), ved advokaterne W.A. Rehmann og U. Zinsmeister, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Bonn og Schmitt, 62, avenue Guillaume — angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 96/478/EF af 10. januar 1996 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 85 (sag IV/34.279/F3) ADALAT (EFT L 201, s. 1), har Domstolen (Femte Udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.D. Cooke, og dommerne R. García-Valdecasas, P. Lindh, J. Pirrung og M. Vilaras; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 26. oktober 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionens beslutning 96/478/EF af 10. januar 1996 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 85 (IV/34.279/F3) ADALAT annulleres.
- 2) Kommissionen betaler sine egne og sagsøgerens omkostninger, herunder sagsøgerens omkostninger i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.
- 3) European Federation of Pharmaceutical Industries' Associations og Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 145 af 18.5.1996.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 8. november 2000

i sag T-175/97, Bernard Bareyt m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾

(Tjenestemænd — midlertidigt ansatte — løn — placering i et tredjeland — tilpasning af justeringskoefficienterne — tilbagesøgning af det for meget udbetalte)

(2001/C 95/14)

(Processprog: fransk)

I sag T-175/97, Bernard Bareyt, Ivone Benfatto, Denis Bessette, Pier Luigi Bruzzone, Giuliano Dalle Carbonare, Enrico Di Pietro, Barry John Green, Remmelt Haange, Ronald Hems-worth, Michel Huguet, Marcus Iseli, Neil Mitchell, Pier Luigi Mondino, Alfredo Portone, Carlo Sborchia, Alessandro Tesini og Mike Michael Wykes, midlertidigt ansatte ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Naka (Japan), og Michel Dupon, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Tokyo (Japan), ved advokat N. Lhoëst, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Becker og Cahen, 3 Rue des Foyers, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: G. Valsesia og F. Clotuche-Duvieusart), støttet af Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: P.M. Cossu og T. Blanchet), hvorunder der er nedlagt påstand om, at sagsøgernes lønsedler for maj 1996 og de følgende måneder annulleres, og at Kommissionen tilpligtes at tilbagebetale sagsøgerne den løn, som den har tilbageholdt fra juni 1996 som tilbagesøgning af det for meget erlagte, og at udbetale dem et beløb svarende til den nedsættelse af deres løn, som skete fra maj 1996, har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne J. Azizi og A. Potocki; justitssekretær: fuldmægtig G. Herzig, den 8. november 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part bærer sine omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 358 af 21.11.1998.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 29. november 2000

i sag T-213/97, **Comité des industries du coton et des fibres connexes de l'Union européenne (Eurocoton) m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union** ⁽¹⁾

(Dumping — Rådets manglende vedtagelse af endelig told — annullationssøgsmål — akter, der kan være genstand for søgsmål — erstatningssøgsmål)

(2001/C 95/15)

(Processprog: engelsk)

I sag T-213/97, Comité des industries du coton et des fibres connexes de l'Union européenne (Eurocoton), Bruxelles, Ettlín Gesellschaft für Spinnerei und Weberei AG, Ettlingen (Tyskland), Textil Hof Weberei GmbH & Co. KG, Hof (Tyskland), H. Hecking Söhne GmbH & Co., Stadtlöhn (Tyskland), Spinnweberei Uhingen GmbH, Uhingen (Tyskland), F.A. Kümpers GmbH & Co., Rheine (Tyskland), Tenthorey SA, Éloyes (Frankrig), Les tissages des héritiers de G. Perrin — Groupe Alain Thirion (HPG-GAT Tissages), Cornimont (Frankrig), Établissements des fils de Victor Perrin SARL, Thiéfosse (Frankrig), Filatures et tissages de Saulxures-sur-Moselotte, Saulxures-sur-Moselotte (Frankrig), Tissage Mouline Thillot, Thillot (Frankrig), Tessival SpA, Azzano S. Paolo (Italien), Filature Niggeler & Kúpfer SpA, Capriolo (Italien), Standardtela SpA, Milano (Italien), ved C. Stanbrook, QC, og barrister A. Dashwood, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat A. Kronshagen, 12, boulevard de la Foire, mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: A. Santacruz, A. Tanca og S. Marquardt, H.-J. Rabe og G.M. Berrisch), støttet af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldmægtiget: J.E. Collins), angående en påstand dels om annullation af Rådets »beslutning« om ikke at vedtage Kommissionens forslag til forordning om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ubleget stof af bomuld med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik, Egypten, Indien, Indonesien, Pakistan og Tyrkiet (KOM(97) 160 endelig udg. af 21.4.1997), og dels om erstatning af det tab, der er lidt som følge af den pågældende »beslutning«, har Retten (Anden Udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne J. Azizi, A. Potocki, M. Jaeger og A.W.H. Meij; justitssekretær: fuldmægtig G. Herzig, den 29. november 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Sagsøgerne betaler sagens omkostninger. Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 318 af 18.10.1997.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 8. november 2000

i sag T-158/98, **Bernard Bareyt m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber** ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — midlertidigt ansatte — placering i et tredjeland — løn — fastsættelse af en særlig justeringskoefficient for byen Naka (Japan) — tilbagevirkende gyldighed — tilbagesøgning af det for meget udbetalte)

(2001/C 95/16)

(Processprog: fransk)

I sag T-158/98, Bernard Bareyt, Ivone Benfatto, Denis Bessette, Giuliano Dalle Carbonare, Enrico Di Pietro, Barry John Green, R Emmelt Haange, Michel Hugué, Marcus Iseli, Cornelis Jorg, Neil Mitchell, Pier Luigi Mondino, Alfredo Portone, Carlo Sborchia, Alessandro Tesini og Mike Michael Wykes, midlertidigt ansatte ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Naka (Japan), ved advokat N. Lhoëst, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Becker og Cahen, 3 Rue des Foyers, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: G. Valsesia og F. Clotuche-Duvieusart), støttet af Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: T. Strömholm og T. Blanchet), hvorunder der er nedlagt påstand om annullation af sagsøgernes lønsedler for november 1997 og for de følgende måneder, for så vidt der er anvendt den særlige justeringskoefficient, som er fastsat for byen Naka ved Rådets forordning (EKSF, EF, Euratom) nr. 1785/97 af 11. september 1997 om fastsættelse af de justeringskoefficienter, der fra 1. januar 1997 finder anvendelse på vederlag til tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber, som gør tjeneste i tredjelande (EFT L 254, s. 1), samt om, at Kommissionen tilpligtes at tilbagebetale sagsøgerne de lønbeløb, som er tilbageholdt i deres løn som tilbagesøgning af det for meget erlagte, og at betale dem forskellen mellem lønnen beregnet på grundlag af den justeringskoefficient, der er fastsat for Tokyo (Japan), og den løn, som er blevet udbetalt dem fra november 1997 på grundlag af den særlige justeringskoefficient, har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne J. Azizi og A. Potocki; justitssekretær: fuldmægtig G. Herzig, den 8. november 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part bærer sine omkostninger.

(¹) EFT C 358 af 21.11.1998.

- 3) Kommissionen tilpligtes at tilbagebetale sagsøgeren de beløb, der er tilbageholdt i dennes pension, og som udgør 181 446 LUF.
- 4) I øvrigt frifindes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.
- 5) Kommissionen bærer sagens omkostninger.

(¹) EFT C 86 af 27.3.1999.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 8. november 2000

i sag T-210/98, E mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Tjenestemænd — børnetilskud — dobbelt børnetilskud for mentalt eller fysisk handicappet barn — bortfald — tilbagesøgning af det fejlagtigt udbetalte beløb)

(2001/C 95/17)

(Processprog: fransk)

I sag T-210/98, E, tidligere tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, bosat i Luxembourg, først ved advokat C. Revoldini, dernæst ved advokat J. Choucroun, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg på sidstnævntes kontor, 84, Grand-Rue, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: C. Berardis-Kayser og F. Clotuche-Duvieusart og B. Wägenbaur) angående påstande om annullation dels af Kommissionens afgørelse af 14. juli 1998 om at standse udbetalingen af det dobbelte børnetilskud med tilbagevirkende kraft for tidsrummet 1. januar 1997 til 14. juli 1998, og dels af Kommissionens afgørelse af 22. juli 1998 om at tilbagesøge et beløb på 181 446 luxembourgske francs i sagsøgerens pension, hvilket beløb angiveligt fejlagtigt var udbetalt sagsøgeren i børnetilskud, samt om, at Kommissionen tilpligtes at tilbagebetale sagsøgeren de i dennes pension tilbageholdte beløb, har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne A. Potocki og A.W.H. Meij; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 8. november 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionens afgørelse af 14. juli 1998 annulleres, for så vidt som Kommissionen herved ophæver det dobbelte børnetilskud i artikel 67, stk.3, i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber i tidsrummet 1. januar 1997 til 14. juli 1998.
- 2) Kommissionens afgørelse af 23. juli 1998 annulleres, for så vidt angår tilbagesøgning af 181 446 LUF.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 26. oktober 2000

i de forenede sager T-83/99, T-84/99 og T-85/99, Carlo Ripa di Meana m.fl. mod Europa-Parlamentet (¹)

(Medlemmer af Europa-Parlamentet — midlertidig pensionsordning — frist for indgivelse af ansøgning — kendskab — formaliteten)

(2001/C 95/18)

(Processprog: italiensk)

I de forenede sager T-83/99, T-84/99 og T-85/99, Carlo Ripa di Meana, forhenværende italiensk medlem af Europa-Parlamentet, Montecastello di Vibio (Italien), Leoluca Orlando, forhenværende italiensk medlem af Europa-Parlamentet, Palermo (Italien), og Gastone Parigi, forhenværende italiensk medlem af Europa-Parlamentet, Pordenone (Italien), ved advokat V. Viscardini Donà, bistået af advokat G. Donà, Padova, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat E. Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt, mod Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: A. Caiola, G. Ricci og F. Capelli), angående en påstand om annullation af Europa-Parlamentets afgørelser af 4. februar 1999, hvorved der blev givet afslag på ansøgninger indgivet af Carlo Ripa di Meana, Leoluca Orlando og Gastone Parigi, om anvendelse med tilbagevirkende kraft af den midlertidige pensionsordning, som er indeholdt i bilag III til ordningen om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, V. Tiili, og dommerne R.M. Moura Ramos og P. Mengozzi; justitssekretær: fuldmægtig G. Herzig, den 26. oktober 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Europa-Parlamentets afgørelser nr. 300762 og 300763 af 4. februar 1999, hvorved der blev givet afslag på ansøgninger indgivet af Carlo Ripa di Meana, Leoluca Orlando og Gastone Parigi, om anvendelse med tilbagevirkende kraft af den midlertidige pensionsordning, som er indeholdt i bilag III til ordningen om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer, annulleres.

- 2) Sag T-85/99 afvises.
- 3) Europa-Parlamentet bærer sine egne omkostninger samt de omkostninger, som er afholdt af Carlo Ripa di Meana og Leoluca Orlando i sagerne T-83/99 og T-84/99.
- 4) Gastone Parigi bærer sine egne samt Europa-Parlamentets omkostninger i sag T-85/99.

(¹) EFT C 160 af 5.6.1999.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 26. oktober 2000

i sag T-138/99, Luc Verheyden mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Tjenestemænd — forudgående administrativ klage — frister — ny omstændighed — forfremmelse — sammenligning af fortjenester)

(2001/C 95/19)

(Processprog: fransk)

I sag T-138/99, Luc Verheyden, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Angera (Italien), ved advokat E. Boigelot, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat L. Schiltz, 2, rue du Fort Rheinsheim, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: C. Berardis-Kayser og F. Clotuche-Duvieusart), angående dels en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse A4 med tilbagevirkende kraft fra 10. oktober 1989 og af afgørelsen om ikke at forfremme sagsøgeren i forfremmelsesåret 1998, og dels en påstand om ikke-økonomisk erstatning for lidt tab, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. García-Valdecasas, og dommerne P. Lindh og J.D. Cooke; justitssekretær: fuldmægtig G. Herzig, den 26. oktober 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part bærer sine omkostninger.

(¹) EFT C 226 af 7.8.1999.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 21. november 2000

i sag T-214/99, Manuel Tomás Carrasco Benítez mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Tjenestemænd — ansættelse — adgang til interne udvælgelsesprøver — meddelelse om udvælgelsesprøve — betingelse vedrørende anciennitet inden for tjenesten — ansøgerens erhvervs erfaring)

(2001/C 95/20)

(Processprog: fransk)

I sag T-214/99, Manuel Tomás Carrasco Benítez, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, boende London, ved advokaterne J.-N. Louis, G. Parmentier og V. Peere, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Société de gestion fiduciaire SARL, 13, avenue du Bois, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J. Curral og D. Waelbroeck), angående en påstand om annullation af afgørelserne truffet af udvælgelseskomitéerne for de interne udvælgelsesprøver KOM/T/R/ADM/A/98, KOM/R/5179/98, KOM/R/5182/98, KOM/R/5183/98, KOM/R/5188/98 og KOM/R/5190/98, hvorefter sagsøgeren ikke fik adgang til disse prøver, har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne J. Azizi og M. Jaeger; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 21. november 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part betaler sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 333 af 20.11.1999.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 12. december 2000

i sag T-11/00, Michel Hautem mod Den Europæiske Investeringsbank (¹)

(Tjenestemænd — fjernelse fra tjenesten — manglende opfyldelse af en annullationsdom — artikel 223 EF — Fællesskabets erstatningsansvar uden for kontraktforhold — ikke-økonomisk skade — godtgørelse)

(2001/C 95/21)

(Processprog: fransk)

I sag T-11/00, Michel Hautem, ansat i Den Europæiske Investeringsbank og med bopæl i Schouweiler (Luxembourg),

ved advokaterne M. Karp og J. Choucroun, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Karp, 84, Grand-Rue, mod Den Europæiske Investeringsbank (befuldmægtigede: J.-P. Minnaert og G. Vandersanden), angående en påstand om godtgørelse for den ikke-økonomiske skade, sagsøgeren hævder at have lidt som følge af Den Europæiske Investeringsbanks nægtelse af at opfylde Rettens dom af 28. september 1999 i sagen Michel Hautem mod Den Europæiske Investeringsbank (sag T-140/97, Sml. Pers. I-A, s. 171, og II, s. 897), har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. García-Valdecasas, og dommerne P. Lindh og J.D. Cooke; justitssekretær: fuldmægtig G. Herzig, den 12. december 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Europæiske Investeringsbank betaler sagsøgeren 25 000 EUR i godtgørelse for den af ham lidtte ikke-økonomiske skade.
- 2) Den Europæiske Investeringsbank betaler omkostningerne i forbindelse med hovedsagen.
- 3) Den Europæiske Investeringsbank betaler Rettens kasse et beløb på 3 000 EUR eller ethvert andet mindre beløb, som sagsøgeren kan dokumentere som omkostninger i forbindelse med hovedsagen.
- 4) Hver part bærer sine omkostninger i forbindelse med begæringen om foreløbige forholdsregler.

(¹) EFT C 79 af 18.3.2000.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 15. november 2000

i sag T-20/00, Ivo Camacho-Fernandes mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Tjenestemænd — erhvervs sygdom — udsættelse for abestøv og andre stoffer — retsstridigheden af lægeudvalgets udtalelse — udeblivelsessag)

(2001/C 95/22)

(Processprog: fransk)

I sag T-20/00, Ivo Camacho-Fernandes, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, boende Overijse (Belgien), ved advokat N. Lhoëst, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos fiduciaire Becker et Cahen, 3, rue des Foyers, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 10. februar 1999, hvorved den nægtede at

anerkende den lungekræft, som sagsøgerens ægtefælle døde af, som erhvervs sygdom, har Retten (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, B. Vesterdorf, og dommerne M. Vilaras og N.J. Forwood; justitssekretær: H. Jung, den 15. november 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionens afgørelse af 10. februar 1999, hvorved den nægtede at anerkende Arlette Fernandez-De Corte's sygdom som en erhvervs sygdom, annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 3) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 122 af 29.4.2000.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 21. november 2000

i sag T-23/00, A mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Tjenestemænd — en national rets straffedom — disciplinær forfølgning — fjernelse fra tjenesten)

(2001/C 95/23)

(Processprog: fransk)

I sag T-23/00, A, tidligere tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved advokat L. Vogel, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat C. Kremer, 6, rue Heinrich Heine, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: G. Valsesia og J. Currall), angående en påstand om annullation af Kommissionens afvisning af 4. november 1999 af den af sagsøgeren indgivne klage over Kommissionens afgørelse af 23. april 1999 om sagsøgerens fjernelse fra tjenesten, og om fornødent af Disciplinærrådets udtalelse af 30. november 1998, har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne J. Azizi og M. Jaeger; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 21. november 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part bærer sine omkostninger.

(¹) EFT C 79 af 18.3.2000.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 17. november 2000

i sag T-200/99, **Alberto Martinelli mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**⁽¹⁾*(Tjenestemænd — udebleven bedømmelse — erstatnings-søgsmål — formaliteten — stiltiende afslag på en ansøgning ikke fristmæssigt anfægtet — bekræftende udtrykkeligt afslag — skade)*

(2001/C 95/24)

(Processprog: italiensk)

I sag T-200/99, Alberto Martinelli, forhenværende tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, boende i München (Tyskland), ved advokat Marchesini, Corte suprema di cassazione, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat E. Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: G. Valsesia og A. Dal Ferro), angående en påstand om erstatning for den ikke-økonomiske skade, sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af udeblevne bedømmelser for referenceperioderne 1993-1995 og 1995-1997, har Retten (Første Afdeling), sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne M. Vilaras og N.J. Forwood; justitssekretær: H. Jung, den 17. november 2000 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 333 af 20.11.1999.**KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**

den 24. oktober 2000

i sag T-27/00, **Personaleudvalget ved Den Europæiske Centralbank m.fl. mod Den Europæiske Centralbank (ECB)**⁽¹⁾*(Ansatte ved Den Europæiske Centralbank — administrativt cirkulære — søgsmålsfrist — afvisning)*

(2001/C 95/25)

(Processprog: engelsk)

I sag T-27/00, Personaleudvalget ved Den Europæiske Centralbank, Frankfurt am Main (Tyskland), Johannes Priesemann, ansat ved ECB, Frankfurt, Marc van de Velde, ansat ved ECB,

Usingen-Kransberg (Tyskland), Maria Concetta Cerafogli, ansat ved ECB, Frankfurt am Main, ved advokaterne N. Pflüger, R. Steiner og S. Mittländer, Frankfurt am Main, og med valgt adresse i Luxembourg hos A. Schiltz, Association Luxembourgeoise des Employés de Banque et d'Assurance, 29, avenue Monterey, mod Den Europæiske Centralbank (ECB) (befuldmægtigede: C. Zilioli og J.M. Fernández-Martin), angående en påstand om annulation i henhold til artikel 236 EF og artikel 36 i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank af det administrative cirkulære nr. 11/98 af 12. november 1998 om ordningen for brug af internet i Den Europæiske Centralbank, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Mengozzi, og dommerne V. Tiili og R.M. Moura Ramos; justitssekretær: H. Jung, den 24. oktober 2000 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagen afvises.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 135 af 13.5.00.**KENDELSE AFSAGT AF PRÆSIDENTEN FOR RETTEN I FØRSTE INSTANS**

den 19. oktober 2000

i sag T-141/00 R, **Laboratoires pharmaceutiques Trenker SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(Foreløbige forholdsregler — tilbagekaldelse af tilladelser til markedsføring af humanmedicinske lægemidler, der indeholder stoffet »amfepramon« — direktiv 75/319/EØF — uopsættelighed — interesseafvejning)*

(2001/C 95/26)

(Processprog: fransk)

I sag T-141/00 R, Laboratoires pharmaceutiques Trenker SA, Bruxelles, ved advokaterne X. Leurquin og L. Defalque, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat A. Schmitt, 7, val Sainte-Croix, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: H. Støvlbæk og B. Wägenbaur), angående en begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning af 9. marts 2000 vedrørende tilbagekaldelse af tilladelser til markedsføring af humanmedicinske lægemidler, der indeholder stoffet »amfepramon« (K(2000)453), har Rettens præsident den 19. oktober 2000 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1. For så vidt angår sagsøgeren udsættes gennemførelsen af Kommissionens beslutning af 9. marts 2000 vedrørende tilbagekaldelse af tilladelser til markedsføring af humanmedicinske lægemidler, der indeholder stoffet »amfepramon« (K(2000)453).
2. Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Sag anlagt den 20. december 2000 af Franz-Martin Wasmeier mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-381/00)

(2001/C 95/28)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 20. december 2000 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Franz-Martin Wasmeier, München (Tyskland), ved advokat Gerhard Maier, advokatfirmaet Kalaitzis, Türck & Maier, Bernau am Chiemsee (Tyskland).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelse af 7. september 2000 om sagsøgerens klage samt Kommissionens afgørelse af 24. september 1999 om sagsøgerens indplacering i lønklasse A7 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at træffe en ny fuldt begrundet afgørelse om sagsøgerens indplacering i en lønklasse.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren blev efter at have bestået en almindelig udvælgelsesprøve ansat som tjenestemand ved Kommissionen og indplaceret i lønklasse A7/1. Sagsøgeren påklagede denne indplacering og anmodede om at blive indplaceret i lønklasse A6.

Sagen er anlagt til prøvelse af Kommissionens afgørelse om at afvise sagsøgerens klage. Sagsøgeren gør bl.a. gældende

- at Kommissionens afgørelse er truffet på mangelfuldt grundlag, og at Kommissionen har anlagt et urigtigt skøn
- at Kommissionen retsstridigt har undladt at foretage en indgående bedømmelse af sagsøgerens kvalifikationer, og
- at principperne om beskyttelse af den berettigede forventning og ligebehandling er blevet tilsidesat.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 15. november 2000

i sag T-157/00, Nicole Robert mod Europa-Parlamentet⁽¹⁾

(Tjenestemænd — forudgående administrativ klage — frister — sag anlagt inden afvisning af klagen — afvisning)

(2001/C 95/27)

(Processprog: fransk)

I sag T-157/00, Nicole Robert, tjenestemand ved Europa-Parlamentet, boende i Strassen (Luxembourg), ved advokat A. Lorang, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Lorang, 2, rue des Dahlias, mod Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: Y. Pantalis og D. Moore), angående en påstand om annullation, dels af Parlamentets afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse B1 i forbindelse med forfremmelsesproceduren 1999, dels af afgørelserne om at forfremme andre tjenestemænd under denne procedure, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Lindh, og dommerne R. Carcía-Valdecasas og J.D. Cooke; justitssekretær: H. Jung, den 15. november 2000 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagen afvises.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 247 af 26.8.2000.

Sag anlagt den 27. december 2000 af Campina Melkunie B.V. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-389/00)

(2001/C 95/29)

(Processprog: nederlandsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 27. december 2000 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Campina Melkunie B.V., Rosmalen (Nederlandene), ved advokaterne Y. Van Gerven, F. P. Louis og R. Van der Vlies, advokatkontoret Stibbe Simont Monahan Duhot, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat C. Medernach, advokatkontoret Arendt & Medernach, Rue Mathias Hardt 8-10.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 18. oktober 2000 om ikke at give aktindsigt i en brevveksling mellem Kommissionen og de belgiske myndigheder, for så vidt skrivelserne er afsendt af Kommissionen, i de udvekslede dokumenter samt i referaterne fra møder med de belgiske myndigheder eller enhver anden relevant part vedrørende dioxinkrisen i perioden fra 3. juni til 9. juli 1999 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- Tilsidesættelse af afgørelse 94/90 og artikel 253 EF.

Det fremgår ikke af begrundelsen for den anfægtede beslutning, at Kommissionen har undersøgt hvert enkelt af de dokumenter, der ønskes aktindsigt i, for at vurdere, om de angik dens inspektions- og undersøgelsesaktiviteter, dens traktatbrudsprocedure eller tilblivelsen af dens beslutning 1999/368 af 4. juni 1999 og dens beslutning 1999/449 af 9. juli 1999.

Kommissionen har i strid med artikel 253 EF undladt for hvert enkelt dokument at give en begrundelse for, hvorfor det er nødvendigt af give afslag på aktindsigt af hensyn til beskyttelsen af offentlige interesser.

- Overtrædelse af afgørelse 94/90 og proportionalitetsprincippet, idet Kommissionen ikke har givet delvis adgang til dokumenterne.

Sag anlagt den 4. januar 2001 af Vereniging Nederlandse Cementindustrie (VNC) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-2/01)

(2001/C 95/30)

(Processprog: nederlandsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 4. januar 2001 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Vereniging Nederlandse Cementindustrie (VNC), 's-Hertogenbosch (Nederlandene), ved advokaterne M.B.W. Boiesheuvel, T.M. Snoep og R. Wesseling, Haag, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat M. Loesch, 11, rue Goethe.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelse af 23. november 2000, hvorved Kommissionen har afvist at betale VNC renter af den med urette pålagte bøde, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale VNC 8,75 % i rente, eller i det mindste en passende rente, af 100 000 EUR for perioden fra den 3. maj 1995 til den 23. november 2000, tillige med 6,32 % i rente af dette beløb fra den 23. november 2000 og indtil det tidspunkt, hvor Kommissionen betaler rente til VNC.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved dom af 15. marts 2000 annullerede Retten Kommissionens beslutning 94/815/EF, for så vidt som sagsøgeren derved var blevet pålagt en bøde. Den 23. november 2000 overførte Kommissionen det beløb, som sagsøgeren havde betalt i bøde, til en bankkonto tilhørende sagsøgeren, men ikke den af sagsøgeren krævede rente.

Sagsøgeren har støttet sin påstand om annullation på følgende:

Tilsidesættelse af artikel 233 EF: Ved ikke at betale sagsøgeren rente af bødebødet, har Kommissionen ikke gennemført de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger.

Tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik: For så vidt Kommissionen behandler virksomheder, som betaler bøden, og virksomheder, som i stedet stiller bankgaranti herfor, forskelligt, handler den i strid med almindelige principper om god forvaltningsskik, herunder lighedsprincippet, omsorgsprincippet og proportionalitetsprincippet.

Tilsidesættelse af retten til et effektivt forsvar: Såfremt en virksomhed, som Kommissionen med urette har pålagt en bøde, ikke kan gøre krav på ikke optjente renter, er den rent faktisk ikke i stand til at forsvare sig fuldstændigt mod beslutninger, som Kommissionen med urette har rettet til virksomheden.

Ugrundet berigelse.

Da der ikke findes nogen almindeligt gældende rentesats, har sagsøgeren lagt den rentesats, som Kommissionen benyttede, da den fastsatte, hvilket beløb virksomhederne skulle betale, såfremt de udsatte betalingen af en retmæssig bøde.

Sag anlagt den 4. januar 2001 af Eerste Nederlandse Cement Industrie (ENCI) NV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-3/01)

(2001/C 95/31)

(Processprog: nederlandsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 4. januar 2001 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Eerste Nederlandse Cement Industrie (ENCI) NV, 's-Hertogenbosch (Nederlandene), ved advokaterne M.B.W. Boiesheuvel og R. Wesseling, Haag, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat M. Loesch, 11, rue Goethe.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelse af 23. november 2000, hvorved Kommissionen har afvist at betale ENCI renter af den med urette pålagte bøde, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale ENCI 8,75 % i rente, eller i det mindste en passende rente, af 7 316 000 EUR for perioden fra den 3. maj 1995 til den 23. november 2000, tillige med 6,32 % i rente af dette beløb fra den 23. november 2000 og indtil det tidspunkt, hvor Kommissionen betaler rente til ENCI.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-2/01.

Sag anlagt den 4. januar 2001 af Istituto Nazionale Istruzione Professionale Agricola — I.N.I.P.A. m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-5/01)

(2001/C 95/32)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 4. januar 2001 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Istituto Nazionale Istruzione Professionale Agricola — I.N.I.P.A. m.fl. ved advokaterne Giovanni Pesce og Filippo Brunetti og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Der gives sagsøgerne medhold i deres påstande og sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Nærværende sag er anlagt til anfægtelse af afgørelsen i skrivelse af 27. oktober 2000 (D13118) fra generaldirektøren i Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse, hvori den midlertidige sammenslutning af virksomheder, som de sagsøgende virksomheder har dannet, blev underrettet om, at den ikke kunne deltage i licitationen vedrørende organiseringen af en oplysningskampagne om levnedsmiddelsikkerheden i 2000 og 2001.

Den anfægtede udelukkelse er begrundet med den manglende dokumentation:

- for mindst tre års erfaring i samarbejdet med en forbrugerorganisation samt
- for kapacitet, når det gælder inddragelse af forbrugerorganisationerne i kampagnen.

Den sagsøgende virksomhedssammenslutning har til støtte for sine påstande anført følgende grunde:

- Fejlagtigt underbygget og absolut utilstrækkelig begrundelse, idet på den ene side nødvendigheden af at inddrage forbrugerorganisationerne ikke var fastlagt i udbudsbekendtgørelsen, og idet på den anden side den krævede erfaring blev dokumenteret.
- Konstateringen af en indre selvmodsigelse i den anfægtede afgørelse samt af magtfordrejning som følge af, at det i en meddelelse af 14. september 2000, som Kommissionen fremsendte til deltagerne i licitationen, udtaltes, at den sagsøgende sammenslutnings bud var blevet ikke blot udvalgt, dvs. anerkendt, men også havde fået tilslag for så vidt angår den del, med hensyn til hvilken sammenslutningen besad særlig kompetence.
- Tilsidesættelse af udbudsbekendtgørelsen samt konstatering af kompetencemangel. Det bemærkes i den forbindelse, at den generaldirektør, der underskrev den anfægtede afgørelse, ikke i overensstemmelse med udbudsbekendtgørelsen er den person, der har kompetence til at give alle de meddelelser, der vedrører udbudsproceduren, og til at træffe de i den forbindelse relevante afgørelser, og at der i den anfægtede skrivelse sker en sammenblanding af udvælgelseskrav for så vidt angår deltagelsen og grunde til udelukkelse fra deltagelse i licitationen.

- Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for det lidte tab, som foreløbigt er opgjort til 1 EUR.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren indgik med ansættelsesmyndigheden en treårig ansættelseskontrakt med mulighed for forlængelse på ét år.

På trods af angiveligt positive udtalelser i sagsøgerens seneste bedømmelsesrapport besluttede ansættelsesmyndigheden kun at forlænge sagsøgerens kontrakt med seks måneder.

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af denne afgørelse og gør gældende, at ansættelsesmyndighedens afgørelse tilsidesætter begrundelsespligten i tjenstemandsvedtægtens artikel 25. Da alle treårskontrakter for midlertidigt ansatte — med undtagelse af sagsøgerens — angiveligt blev forlænget, er en begrænsning for forlængelsen af sagsøgerens kontrakt på seks måneder ensbetydende med en overtrædelse af forbuddet mod forskelsbehandling og er klart imod tjenestens interesse.

Sagsøgeren gør yderligere gældende, at afgørelsen tilsidesætter tjenstemandsvedtægtens artikel 26 og sagsøgerens ret til at varetage sine interesser, samt at der foreligger magtfordrejning.

Sag anlagt den 12. januar 2001 af Norman Pyres mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-7/01)

(2001/C 95/33)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 12. januar 2001 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Norman Pyres (Swan Residence, rue Ph. Baucq, 100, Belgien) ved advokaterne Georges Vanderstanden og Laure Levi, advokatfirmaet De Backer, Bruxelles.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelse af 22. januar 2001 om forlængelse af sagsøgerens kontrakt med kun seks måneder indtil den 30. juli 2000 annulleres, og om fornødent annulleres Kommissionens afgørelse af 6. oktober 2000 om afvisning af sagsøgerens klage.

Sag anlagt den 19. januar 2001 af Michael Becker mod Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-9/01)

(2001/C 95/34)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 19. januar 2001 anlagt sag mod Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber af Michael Becker, Luxembourg, ved advokat Roy Nathan.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Revisionsretten tilpligtes at ophæve afgørelsen af 13. november 2000
- Revisionsretten tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har været ude for to alvorlige trafikulykker. Efter den første behandling anmodede sagsøgeren om tjenestefrihed uden løn, og blev i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 40 tilstået tjenestefrihed i et år.

Under tjenestefriheden anmodede sagsøgeren om at blive pensioneret af sundhedsmæssige grunde. Revisionsretten afviste denne anmodning, idet sagsøgeren efter eget ønske var blevet tilstået tjenestefrihed af personlige årsager, og at det derfor ikke kunne godtgøres, at han er i stand til at gøre tjeneste.

Sagsøgeren gør gældende, at spørgsmålet, om forudsætningerne i tjenestemandsvedtægtens artikel 78 er opfyldt eller ej, skal afgøres ud fra lægelige synspunkter, og at denne fastsættelse er uafhængig af, om sagsøgeren for tiden har tjenestefrihed af personlige årsager. Revisionsretten befinder sig derfor i en vildfarelse, hvis den har den opfattelse, at den har mulighed for at foretage en administrativ-teknisk vurdering af sagens omstændigheder.

Sag anlagt den 22. januar 2001 af Catherine Mascetti mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-11/01)

(2001/C 95/35)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 22. januar 2001 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Catherine Mascetti ved advokaterne Bruno Nascimbene og Massimo Condinanzi, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelse af 28. september 2000 om afvisning af sagsøgerens klage nr. 166/2000 af 28. marts 2000 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved nærværende sag har sagsøgeren anfægtet afgørelse af 28. september 2000, ved hvilken ansættelsesmyndigheden afviste sagsøgerens klage nr. 166/2000, hvormed det ønskedes fastslået, at sagsøgerens ansættelse i Kommissionen var en tidsbegrænset ansættelse i henhold til en kontrakt som midlertidigt ansat på grundlag af artikel 2, litra d), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne.

Det bemærkes i den forbindelse, at sagsøgeren blev ansat i Kommissionen den 16. oktober 1996 som hjælpeansat. Den 16. oktober 1997 blev hun ansat som midlertidigt ansat. Endelig har sagsøgeren og Kommissionen indgået en tillægssaf-tale om forlængelse af kontrakten til den 15. oktober 2000, hvorved denne fik en samlet varighed på tre år. Den blev ikke senere fornyet.

Sagsøgeren har anført, at Kommissionens ønske om ikke at ansætte midlertidigt ansatte efter tre års ansættelse klart skyldes den omstændighed, at Kommissionen har valgt at afskaffe stillinger, for hvilke den havde offentliggjort meddelelser om ledig stilling, og som sagsøgeren selv havde været ansøger til.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande anført følgende grunde:

- Tilsidesættelse af princippet om god forvaltning samt af artikel 3 og 52 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte ved uretmæssig indplacering af ansøgeren i stillingsgruppen hjælpeansat.
- Tilsidesættelse af artikel 8, sidste stk., og artikel 47 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte.
- Tilsidesættelse af Kommissionens afgørelse af 19. januar 1996 om en ny politik for forskningspersonale (NPPF).
- Tilsidesættelse af princippet om lovmæssig forvaltning og princippet om respekt for den berettigede forventning.
- NPPF er retsstridig som følge af tilsidesættelse af ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte samt overtrædelse af forbuddet mod forskelsbehandling.
- NPPF er retsstridig som følge af undladelsen af at høre Vedtægtsudvalget.

Sag anlagt den 22. januar 2001 af Cristina Ascigno Battistella mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**(Sag T-12/01)**

(2001/C 95/36)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 22. januar 2001 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Cristina Ascigno Battistella ved advokaterne Bruno Nascimbene og Massimo Condinanzi og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelse af 28. september 2000 om afvisning af sagsøgerens klage nr. 170/2000 af 28. marts 2000 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-11/01, Mascetti mod Kommissionen⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Endnu ikke trykt i EFT.

Sag anlagt den 22. januar 2001 af Daniele Riva mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**(Sag T-13/01)**

(2001/C 95/37)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 22. januar 2001 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Daniele Riva ved advokaterne Bruno Nascimbene og Massimo Condinanzi og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelse af 28. september 2000 om afvisning af sagsøgerens klage nr. 168/2000 af 28. marts 2000 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-11/01, Mascetti mod Kommissionen⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Endnu ikke trykt i EFT.

Sag anlagt den 22. januar 2001 af Fiorenzo Rizzello mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**(Sag T-14/01)**

(2001/C 95/38)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 22. januar 2001 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Fiorenzo Rizzello ved advokaterne Bruno Nascimbene og Massimo Condinanzi og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelse af 28. september 2000 om afvisning af sagsøgerens klage nr. 167/2000 af 28. marts 2000 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-11/01, Mascetti mod Kommissionen⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Endnu ikke trykt i EFT.

Sag anlagt den 22. januar 2001 af Stefano Benini mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-15/01)

(2001/C 95/39)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 22. januar 2001 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Stefano Benini ved advokaterne Bruno Nascimbene og Massimo Condinanzi og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelse af 28. september 2000 om afvisning af sagsøgerens klage nr. 169/2000 af 28. marts 2000 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-11/01, Mascetti mod Kommissionen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Endnu ikke trykt i EFT.

Sag anlagt den 24. januar 2001 af Georgios Rounis mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-17/01)

(2001/C 95/40)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 24. januar 2001 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Georgios Rounis, Bruxelles, ved advokat Eric Boigelot og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse i skrivelse af 24. februar 2000 om fremtidigt kun at overføre 19 % i stedet for 35 % af sagsøgerens månedlige nettoløn annulleres.
- Administrationschefernes afgørelse nr. 102/84 godkendt under det 149. møde den 6. april 1984 annulleres, for så vidt ansættelsesmyndigheden herved bemyndiges til at begrænse overførslen til 19 % i stedet for 35 %.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren et midlertidigt beløb på 5 000 EUR samt morarenter i erstatning og renter for lidte tab, der vil blive opgjort på et senere tidspunkt.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, der er tjenestemand ved Kommissionen i Bruxelles, har erhvervet en beboelsejendom i London. Erhvervsen er delvis finansieret i Det Forenede Kongeriget med et realkreditlån med en løbetid på ti år, der tilbagebetales ved månedlige afdrag.

Som følge heraf har sagsøgeren anmodet om at få overført 35 % af sin månedlige nettoløn til Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 17, stk. 2, i vedtægtens bilag VII.

Kommissionen har begrænset overførslen til højst 19 % med den begrundelse, at et sådant loft kan udledes ved en analog anvendelse af administrationschefernes afgørelse nr. 102/84. Sagsøgeren har anført, at denne begrænsning er retsstridig og hverken er i overensstemmelse med vedtægtens bestemmelser eller ordningen vedrørende de nærmere vilkår for overførsel af en del af en tjenstemands indtægter.

Sagsøgeren har ligeledes anført, at ansættelsesmyndigheden har tilsidesat vedtægtens artikel 62 og 63, og at dens afgørelse er truffet på grundlag af upræcise begrundelser for så vidt angår de faktiske og retlige omstændigheder, og indebærer, at sagsøgeren administrativt diskrimineres i forhold til andre tjenstemænd i samme situation.

Sag anlagt den 26. januar 2001 af Eugene Emile Marie Kimman mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-23/01)

(2001/C 95/41)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 26. januar 2001 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Eugene Emile Marie Kimman, Overijse (Belgien), ved advokat Nicolas Lhoëst, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelse af 25. maj 2000 annulleres, for så vidt sagsøgerens årlige ferie for 2000 nedsættes med en dag.
- Sagsøgte tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som på tidspunktet for de faktiske omstændigheder var placeret ved Kommissionens delegation i Letland, anfægter ansættelsesmyndighedens afgørelse om at nedsætte den årlige ferie, som han har ret til for 2000, med en dag. Denne afgørelse er begrundet med, at den pågældende delegation var lukket i syv dage i stedet for de seks dage, der var fastsat i Kommissionens afgørelse af 17. juli 1997.

Til støtte for sit krav har sagsøgeren gjort gældende:

- at Kommissionens afgørelse af 17. juli 1997 om at begrænse det maksimale antal lukkedage for de ydre tjenestegrenes delegationer til seks dage er ulovlig, da den tilsidesætter princippet om lighed mellem tjenestemændene.
- Kommissionens særlige afgørelse af 21. december 1998 om fastsættelse af antallet af feriedage for 1999 er tilsidesat.
- Vedtægtens artikel 60 er tilsidesat.

Sag anlagt den 30. januar 2001 af Claire Staelen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-24/01)

(2001/C 95/42)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 30. januar 2001 anlagt sag mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union af Claire Staelen, Bridel (Luxembourg), ved avocat Joëlle Choucroun, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annulation af den samlede procedure i forbindelse med rettelsen af de skriftlige prøver i forbindelse med udvælgelsesprøve nr. EUR/151/98 eller annulation af udvælgelseskomitéens afgørelse om at tildele sagsøgeren en karakter for den skriftlige prøve, der ikke gør det muligt at opføre hende på reservelisten over beståede ansøgere.
- Subsidiært, at Parlamentet og Rådet tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 12 000 EUR for den lidte ikke-økonomiske skade.
- Parlamentet og Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger eller afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren i denne sag blev givet adgang til at deltage i prøverne i forbindelse med udvælgelsesprøve nr. EUR/151/98, der blev afholdt med henblik på opstilling af en liste over egnede ansøgere, der skal anvendes som en ansættelsesreserve for fransksprogede fuldmægtige.

Sagsøgeren hævder i denne sammenhæng at have erfaret, at udvælgelseskomitéen havde ændret det antal minimumspoint, der krævedes for at bestå de to første skriftlige prøver, hvorved antallet af de ansøgere, der oprindeligt havde bestået disse to første prøver, blev forhøjet, uden at denne afgørelse blev begrundet med, at et lille antal ansøgere havde opnået det krævede antal points. Denne uregelmæssighed har fordrejet udvælgelsesprøvens slutresultat væsentligt.

Sagsøgeren gør til støtte for sine påstande gældende, at udvælgelseskomitéens afgørelse om i strid med artikel 5 i bilag 3 til tjenestemandsvedtægten at ændre kriterierne for bedømmelsen af de omhandlede prøver ved at reducere det gennemsnitlige antal points, der skal opnås i disse prøver, ikke er begrundet eller er utilstrækkeligt begrundet.

Slettelse af sag T-19/00⁽¹⁾

(2001/C 95/43)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 20. november 2000 har formanden for Tredje Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-19/00, Jean Demaeght m.fl. mod De Europæiske Fællesskabers Domstol, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 135 af 13.5.2000.

Slettelse af sag T-72/00⁽¹⁾

(2001/C 95/44)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 10. november 2000 har formanden for Tredje Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans

besluttet, at sag T-72/00, Steffen Skovmand mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 135 af 13.5.2000.

Slettelse af sag T-143/00⁽¹⁾

(2001/C 95/45)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 14. november 2000 har formanden for Fjerde Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-143/00, Sylvia Haupt mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 211 af 22.7.2000.

Slettelse af sag T-237/00 R

(2001/C 95/46)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 9. oktober 2000 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-237/00 R, Patrick Reynolds mod Europa-Parlamentet, skal slettes af registeret.